

J e g y z ő k ö n y v

Készült: 2025. november 12-én a Művelődési Ház nagy termében Kópháza Horvát Nemzetiségi Önkormányzat által megtartott közmeghallgatáson.

Jelen vannak: Grubits Ferenc elnök

Payrits Marianna elnökhelyettes

Grubits Mártonné képviselő

Egresitsné Taschner Mónika képviselő

Payrits Anita képviselő

Tanácskozási joggal részt vesz: Tarjányiné Dabóczi Tünde jegyző

Grubits Ferenc elnök: *Horvát nyelven köszöntötte az érdeklődő lakosságot.*

Tisztelettel köszöntök mindenkit a mai közmeghallgatáson, amit ugye a jog előír nekünk, minden egyesületnek, minden testületnek évente egyszer meg kell tartani, hogy a lakossággal az érdeklődő polgárokkal közöljük megbeszéljük a dolgokat, amik az évben előfordulnak. Ugye legelőször ott kezdeném, hogy ezt a közmeghallgatást a tavalyi évben közösen, azt mondom, hogy elblicceltük. Én úgy gondolom, hogy az akkori jegyzőnek lett volna feladata felhívni a figyelmünket, hogy van még egy ilyen kötelezettségünk. Amit nem tett meg, mi meg elsiklottunk felette a Marianna is meg én is. Ezért ugye, hát nem büntetésképpen csak azt a feladatalapú támogatást, amit az állam nyújt minden egyesületnek, azt a nemzetiségi önkormányzat nem kapta meg. Hívtak a minisztériumból engem is mondták, hogy Feri ez tényleg így van, hogy nem volt közmeghallgatásotok. Mondtam, hogy én úgy tudom, hogy volt, de kiderült, hogy mégsem volt. Ez az igazság, ezt tudomásul vettük és ilyen feltételekkel indultunk neki az évnek. Kicsit nehezebben, de úgy gondolom, hogy azért minden nehézség ellenére is nagyon sok mindent megvalósítottunk. Még mindig a fülemben zeng a vasárnapi „Kulturno otpodne” ahol egy zsúfolásig megtelt kultúrotthonban bemutathattuk a nemzetiségi önkormányzat szervezésében azt a kulturális életet tulajdonképpen, amit mi mozgatunk a társszerveinkkel együtt és én mindig kihangsúlyozom, hogy igazából nincs külön nemzetiségi önkormányzat, nincs külön horvát egyesület, nincs külön ilyen egyesület mg olyan egyesület, aki a horvát kultúráért dolgozik ebben a faluban szinte ugyanazokat az arcokat látjuk

majdnem mindig. Én most erről a helyről szeretném megköszönni mindazoknak, akik ezért a délutánért tettek bármit is szervezésben, oktatásban, tanításban, hiszen olyan érdekes dolgok kezdenek kialakulni itt a faluban, hogy tehát azok, akik eddig nem nagyon támogatták a horvát egyesület munkáját és a nemzetiség munkáját azoknak a gyerekei megjelentek a színpadon, és ez számunkra egy örömteli dolog. Polgármester úrnak az unokája, aztán most nem akarok neveket említeni, hogy kik voltak, kik azok közül, akik éveken keresztül úgymond nemtetszésüket fejtették ki a horvát egyesülettel kapcsolatban, de lám-lám a gyerekek össze tudják hozni ezeket a dolgokat a békesség a zene tánc és ez megmutatkozott ezen a fellépésen.

Horvát nyelven szólt Korláth Martinához.

Tehát minden évben kötelességünk megtartani ezt a lakossági fórumot, ezt a közmeghallgatást. Ugye azt mondtam, hogy úgy indítottuk az évet, hogy sajnos ezt a feladatalapú támogatást nem kaptuk meg. Most eleget teszünk ennek a kötelezettségünknek, és reméljük, hogy jövő évben valamivel jobb szituációban kezdhethünk és dolgozhatunk tovább. Ugye ezért egyrészt nagyon sok programot is le kellett mondanunk. Mert ugye azt mindenki láthatja vagy láthatta, akik itt vannak azért nagyjából az arcokat látom. Lehetett látni, hogy 60-70 gyerek mozdult meg itt tulajdonképpen vasárnap és ezek a gyerekek próbára járnak, fellépni járnak és ha jól emlékszem, körülbelül 36 fellépésük volt ebben az évben. Nemcsak itt Kópházán, hanem a környező településeken, kint Horvátországban is többször léptek fel, és ugye ezeknek a gyerekeknek, a kulturprogramoknak a mozgatása bizony nagyon sok pénzbe kerül. Az útiköltség az nem 1-2 fillér, ami mostanában kerül egy busznak a kifizetése szóval horror összegekbe kerül. Ugye és azt is el kell mondanunk őszintén, hogy az önkormányzattól sem kaptunk egy fillér támogatást sem. Tehát igazából a nemzetiségi önkormányzat sem, meg a horvát egyesület sem, de az összes többi civil szervezet sem kapott támogatást. Reméljük, hogy a következő költségvetésbe a következő évben talán ez is módosulni fog, tehát változásra kerül. Elmondom, hogy nagyjából lehet, hogy némi pontatlanság is van benne, tehát február 1-jén Rijeka-ban volt az egyesületünk képviselője Horváth Egyesület, a Hrváthi-Horvátok tehát egy közös horvát csapat a minden évben megrendezendői Rijeka-i fesztiválon, ahol nem nézőként, hanem szereplőként veszünk részt minden évben. Ugye 25-én volt az Szuszret tamburási egy nagyon nagy sikerű rendezvény volt, ugyancsak tehát azt el tudom mondani, hogy az összes horvát kulturális kapcsolatos programokról majdnem mind teltházasak. Tehát azt lehet mondani, hogy még kint a folyosón is állnak az emberek. Nagykövet úr is jelen volt, tehát diplomáciai megtiszteltetés is ért, minket nem először, és reméljük nem utoljára. 24-én Bihácsban vettem részt az egyesület

nevében egy 20 éves jubileumi megemlékezésen, ahol még a polgármester úr idejében kezdeményezett Igre Prijatejsztva folytatásaként és a húszéves jubileumon vettem részt, ahol egyébként nem szerénységgel mondom, de kaptam egy kitüntetést. Július 11-én a Postaza rendezvényen belül láttak vendégül itt minket a kultúrotthonba, ahol részt vettünk egyesület részéről, és itt emlékeztünk meg egyébként Grubits Veronika munkatársunk, barátunk. Igen nehéz egy kicsit. Szeptember 27-én az ötvenéves tambura ünnepséget rendeztük meg közösen, ugyancsak nagy sikerrel itt is résztvevője volt nagykövet úr, és itt tett látogatást fönt a hivatalba polgármester úrnál és a képviselő-testületnél is. Aztán november 9-én ugye ez most volt nemrégien tehát még mindig itt zöng a fülünkbe, ez a Folkorno Otpodne, amit minden évben megrendezünk. Ebben az évben azt tudom mondani, hogy annyi szereplőnk volt, hogy igazából korlátozni kellett, hogy kik lépne fel és inkább a gyerekeket próbáltuk felléptetni. Hiszen őrájuk voltak kíváncsiak a szülők és a nagyszülők nagy sikerrel egyébként. Ami még előttünk van az a november 18 a Vukovar-i megemlékezés ezt is minden évben megrendezzük. Polgármester úrral megbeszéltem az atyánál az előbb voltam, sajnos nem nagy sikerrel azt is. Ezt is el kell mondanom. Ugyanis minden horvát településen 18:11 perckor megszólal a harang. Azoknak a tiszteletére azoknak a hősöknek a tiszteletére, akik elvesztették életüket a hazájukért, és úgy gondolom, hogy mi horvátok ezt a szolidaritást vállaltuk eddig is. Ebben az atya nem volt közreműködő. Azt mondta, az 1956-os hősöknek sem húzzák meg a harangokat. Mondtam, hogy miért nem húzzák meg? Húzzák meg önekik is. De hogy ennyi parányi embernek a kívánságát nem biztos, hogy teljesíteni kell. Mondtam neki, hogy ez a parányi ember ez 30 %. Ami a mai lakosságot érve, körülbelül 700 emberről szól. Lényeg a lényegben, hogy nem jutottunk dűlőre, ő tartja magát keményen az ő elveihez. Az emberek templomba járjanak és ne cirkuszba. Ez az ő mondása, úgyhogy ennyit tudtam intézni sajnos. Együttműködésekről kell egy-két szót szólnom. Az önkormányzattal együttműködési megállapodásunk az én tudásom alapján még mindig nincsen polgármester úr az mondja, hogy van, de az a megállapodás van meg, amit a Marianna írt alá velem. Tehát én véleményem szerint ez már nem érvényes, tehát újat kéne kötni. Hát remélem, hogy erre is megtaláljuk a megfelelő formát. Ebben a különösebben nem kértük mi nemzetiségi oldalról nagy dolgokat annyit, hogy a kultúrotthon használata ingyenes legyen a nemzetiség számára, ahogy eddig volt, meg ugye helyiséget kértünk volna, de az a helyiség az most a takarék szempontjából megfelelőződött. Tehát oda az automata került. Tudomásul vettük. Bekerültünk a Horvát Egyesületnek az irodájába. Ott van most a nemzeti önkormányzatnak az irodája is. Úgyhogy igazából nem látom nagy akadályát, hogy ez a megegyezés ez megtörténjen valamilyen módon. Hát a kultúrház használatával problémáink vannak. Megmondom

őszintén, hogy tehát az új önkormányzat új rendszert vezetett be egy szigorúbb belépési és használati rendszert. Ami a gyerekek szempontjából véleményünk szerint és a szabadidejüket feláldozó, oktatókat, zenészeket és táncosokat korlátozta, vagy korlátozza még mindig ez a fajta rendelkezés. Másrésről meg nem értem azt, hogy ezek az 50 % kedvezményt kap a nemzetiségi önkormányzat a használatért. Ezt köszönjük szépen, de avval nem értek egyet, hogy ezek a 40.000. forintok mennyiben segítik elő a nagy önkormányzatnak a pénzügyéhez? Tehát ezek én szerintem egy ilyen gesztus értékű dolgoknak kellene tekinteni, hogy igen, mivelhogy van nekünk nemzetiségünk van a nemzetiségnek iskolája. Ez az iskola körülbelül évente plusz 46 millió forintot kap azért, mert nemzetiségi iskola. A gyerekeink jobb környezetben vannak. Biztos vagyok benne a többi iskolához képest sokkal többet kapnak, mint bármelyik másik iskolában. Hogy ezt értékelni kellene a nagy önkormányzatnak a saját nemzetisége felé, hogy azt a kultúrházat, amit mi társadalmi munkában és kormányzati segítséggel felépítettünk, most abból úgy néz ki, hogy egyre jobban kezdünk kiszorulni. Tehát ezek a beszélgetések még nem értek véget a nagy önkormányzattal, de el kell mondanom ezt a dolgot, mert ezek a tények. Ugye az megoldás lehetne, hogy közös rendezvényt kell csinálni a nagy önkormányzattal. Mi ezt megpróbáltuk egyébként a májusfa kidöntésnél, nem sikerült. Aztán utána már nem jött össze egy ilyen közös dolog igazából, de hát majd törekszünk rá, hogy ha valami ilyen dolog lesz. Ugye vannak ez az együttműködés az önkormányzattal, az iskolai kapcsolatoknál is azért vannak problémánk. Van egy kemény, ha az iskoláért dolgozó igazgató asszony, aki az intézményét szinte sajátjának tekinti, tehát úgy vezeti az egész intézményt, ami nem baj, de azért ott is vannak közben vitáink teremhasználatról elkezdve, pénzügyi dolgokról nem is beszélve meg kinek milyen joga van. A fenntartónak az iskola felett az iskolának saját jogai vannak, aztán ehhez nektek semmi között. Tehát ilyen beszélgetéseik vannak, de igazából nem vagyunk összeesze az azt tudom mondani. Beszélgetünk és dolgozunk tovább, hiszen a gyerek a tét itt ebben a dologban ugyanis nekünk az az első, hogy a gyerekeink jól érezzék magukat olyan intézménybe járjanak, ahol tanulnak, jó kedvvel és jól menjen oda. Hát az egyházi kapcsolatokkal kapcsolatban ugye volt az iskola, most az egyház. Az egyházi kapcsolatokkal kapcsolatban az a helyzet, hogy nincs kapcsolat. Most ezt kőkeményen mondom. Többször jártam az atyánál, kértem, elutasított, kértem, elutasított. Ma is mondtam neki, hogy biztos, hogy nem szeret maga minket, mert azt mondta, nem a nem szeretésről van szó, hanem vannak törvények és a püspök atyával megbeszélve ezek a törvények vannak. Aztán mondtam neki, hogy Sopronban más törvények vannak. Győrben is más törvények vannak, tehát koncertek vannak szinte a környező települések minden templomában. Akkor mi a probléma? Aztán Simon Dávid is előkerült a

beszélgetésben majd ezt külön elmondom. De, tehát bármit kérhetünk, tambura misét, horvát papot, ami úgy igazából arról szólt, hogy esetleg évente egyszer vagy kétszer Szent Rókus napján hívhatunk-e vendég papot? Nem tamburázhatunk-e a templomba? Nem. Tehát az összes olyan dolog, ami az Antal atya idejében működött, Ő szerintem nem helyesen, és ennek isszák most a hívők a levét, mert akkor másféle szelek fújtak. Az most teljesen megsemmisült. Jelentkezett egy nemzetiségi imakör, aki szeretett volna templomba imádkozni. Azt mondta, hogy szektákat nem enged a templomba. Tehát innentől fogva nem tudom, én most is mondtam neki, hogy atya nem vitatkozni jöttem, meghallgatom a véleményét, nem is haraggal válok el. Szép estét kívánok. Aztán eljöttem. Tehát az egyházzal ennyi a kapcsolatunk nem valami nagyon szép dolog. Nemzetközi kapcsolatokról is szeretnék néhány szót szólni. Az a helyzet, hogy nekünk virágzó kapcsolataink voltak és igazából vannak, de kezdenek elsatnyulni ezek a kapcsolatok. Egyrészt az utazási költségeknek a megemelkedése. Hát, másrészt pedig a kiöregedő nemzetségek vagy a lakosoknak az összetétele. Itt gondolok a Bibinye-iekre. Akik igazából, meghalt ebben az évben a motor, aki ott működtette az egészet, aki létrehozta a kapcsolatot Kópházával Šime Šimunić, voltunk a temetésén is. Gyengülnek ezek a szálak egyre jobban és én úgy veszem észre, hogy a testvértelepülési kapcsolat is gyengülni látszik, bár ez nem a mi dolgunk, de amennyiben lehetséges, mi ehhez hozzájárunk és segítjük, hiszen a júliusi meghívásnak is eleget tettünk mi nemzetiség részéről. De hát ezt majd lehet, hogy szorgalmazni kéne, hogy ez ne haljon meg. Ezek a kapcsolatok nagyon jók egyébként. Legalábbis jól működtek az előző időkben. Az előttünk álló feladatokról néhány szót, aztán akkor átadnám a szót. Ugye már beszéltük itt a gyűlésünkön a fél órával ezelőtt, hogy tehát van még ugye ez a november 18 Vukovar-i megemlékezés, ahova mindenkit szeretettel hívunk, várunk. A Facebookon kimentek a meghívók szokás szerint mi ott leszünk és megemlékezünk a Vukovár-i hősökrol. Aztán jönnek az ablaknyitások. Az én értesüléseim szerint minden napra megvannak már az ablakok, akik vállalták ezt a feladatot, úgymond feladatot, és ezt az ezt a szép feladatot egyébként. És természetesen a forralt bor és a süteményekről nemzetiségi önkormányzat gondoskodik. Ehhez kaptunk támogatást a megyei nemzetiségi önkormányzattól, tehát valami segítségünk van, és az ablaknyitásokkal, párhuzamosan pedig megrendeznénk az adventi koncerteket. Még polgármester úrnál nem voltam pontosítani, de egy olyan döntésünk van, hogy az első 3 a pajtában lenne megrendezve a 4. kópházi pedig, ha megkapjuk a kultúrotthonot akkor itt rendeznénk meg a mivelhogy ugye nagyobb a közönség és akkor ugye abban a formában szeretnénk megrendezni ezt a koncertet itt az épületben. Ugye a most sokan talán megmosolyogják, de a pajta és az istálló, ahol Jézus Krisztus született, ennek az összefüggését össze lehet hozni, széppé lehet tenni ezt az ünnepet

egyébként oda mindenki úgymond az adventi előkészületek csendjében imájával, énekével készül fel, és mi ezt így tervezzük és szervezzük. Én köszönöm szépen. Ennyit szerettem volna mondani. Beszámolóinkban nagyon szívesen válaszolok kérdésekre, ha vannak, ha pedig olyan kérdés merülne fel, amire nem tudom a választ, amit nem biztos, akkor azt pedig írásban mindenféleképpen meg fogjuk tenni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Átadnám a szót, akár egy ilyen laza beszélgetés formájában minden véleményt, kritikát nagyon szívesen fogadunk, mert abból lehet építkezni. Tehát bárkinek ötlete, javaslata van a további munkánkkal kapcsolatban, nagyon szívesen fogadjuk. Marianna, tessék.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Nekem kiegészítésem lenne, hogyha megengedik. Tisztelt jelenlévők. Nem fogom túl hosszúra nyújtani, de szeretném elmondani, hogy engem nagyon büszkeséggel és jó érzéssel tölt el, hogy nem tudom, hogy van-e Magyarországon még egy olyan nemzetiségi önkormányzat, illetve kulturális egyesület, ahol, ha összejövünk, akkor horvát nyelven tudunk kommunikálni. Nemcsak megérteni, hanem beszélni is még egyelőre. Én azt gondolom, hogy erre lehetünk büszkék, hogy ez még működik. Tudniuk kell, hogy a nemzetiségi önkormányzatnak 2 bevétele van a támogatásokon kívül a magyar államtól az egyik a feladatalapú támogatás, a másik pedig a működési támogatás. Tehát a feladat alapú támogatást nem kaptuk meg, mert nem tartottuk meg a közmeghallgatást tavaly. De a működési támogatást megkaptuk tehát, hogy ebből bizonyos dolgokat, ami a működésbe belefér, tudunk finanszírozni. A nemzetiségi önkormányzatnak a feladata, hitvallása a működéséhez hozzátartozik, hogy a kulturális értékek, hagyományok megőrzése, a jogi képviselő és a hitbéli mozgalom vagy egyáltalán életnek a támogatása és a feladata, abban a helyiségben, ahol működik. Számomra, hogyha valamit megengednek, az nem egyenlő a támogatással. Nem tudom, hogy ezzel egyetértünk-e? A másik pedig, hogy mindig kérdés számunkra, az, hogy mi, akik szervezünk, akik nem kevés időt és energiát fektetünk abba, hogy próbáljuk Kópháza kulturális, vallási életét működtetni nemzetiségi oldalról, ami nyilván, amire fel is esküdtünk, hogy milyen akadályokba ütközünk. És hogy ez néha nagyon nem egyszerű. Máté evangéliuma tizennyolcadik fejezetet tizenötödől tizenhetedik bekezdés így szól. „Ha pedig vétkezik ellened a testvéred, menj el hozzá, fedd meg négy szemközt. Ha hallgat rád megnyerted a testvéredet. Ha pedig nem hallgat rád, védj magad mellé még 1 vagy 2 embert, hogy 2 vagy 3 tanú szava erősítsen meg minden vallomást. Ha nem hallgat rájuk mondd meg a gyülekezetnek.” Ez azt jelenti, hogy őszintén, nyilvánosan. Mert akkor tudunk véleményt nyilvánítani vagy véleményt alkotni, hogyha vannak ismereteink. Az, hogy a nemzetiségi önkormányzat mit próbálkozik, mit, kivel beszél, mit az a mi feladatunk. De azt gondolom, hogy időről időre jó, ha ezt tudják azok az emberek, akik megválasztottak minket.

Mi nagyon sok mindenben egyet tudunk érteni. Néha kérdés az, hogy amiben mi egyetértünk, az vajon egyetértést váltaná ki az egész Horvátságba. Például abban a kérdésben, hogy szervezzünk-e, mert meg tudjuk csinálni, papot, aki idejön és horvát misét tart, horvátul. Ugyanis el kell azt mondani, hogy az atya igyekszik és ennek örülünk és köszönjük. Tehát, hogy megtanulta a mise szövegét olvasni. A búcsúknál vannak horvát misék, tehát hív horvát papot. Felújít. Teszi a dolgát ahogy tudja és ezt köszönjük. Antal atya is ugyanígy misézett, ő se tudott horvátul prédikálni és az evangéliumot elmondani. De lényeges különbség volt, hogy az atyától az Antal atyától, ha kértünk valami pluszt, volt valamilyen elképzelésünk újításunk, kértük a véleményét, támogatását, segítségét akkor ő ebben odaállt mellénk. Például abban, hogy megengedte, hogy jön egy csoport, vagy jön egy lehetőség, hogy horvát pap misézzon, akkor természetesen az ő engedélyével, de ezt megtehettük. Gábor atya azt mondja, ez az én plébániám ide az jöhet, akit én hívok, nem kéri a segítségünket, és nem fogadja el azt a kérést, amit mi megfogalmazunk. Ezért mert amióta Gábor atya idekerült mindig kérdés volt, hogy az adventi koncertek azok a templomban lehetnek-e az, hogy ott voltak megtartva tehát, hogy a Kópháza népe ezt így élte meg az elég komoly viták és egyezkedések előzték meg. Az idén azt mondta, hogy nem, a horvátok menjetek a kultúrházba. Én azt gondolom, hogy egy adventi koncert az nem a kultúrházba való, hanem a templomba, mint ahogy mindenhol máshol is a templomban van. Ő nagyon sok mindenben másképp gondolkodik és ezzel megnehezíti a mi dolgunkat. Illetve én azt gondolom én ezt elmondtam neki, tehát ami itt elhangzik, igen, azt én nem a hátam mögött mondom, hanem én ezt elmondtam önéki is a szemébe. Hogy ezek olyan folyamatokat indítanak el egy közösségbe, ami megosztó. Ugyanis vannak, akik nem gondolnak tovább nekik ez, ami van elég, de van, akinek nem, és hogy amikor az anyanyelvén szólal meg valami az embernek, azért az más húrokat penget. És amíg nekünk vannak ilyen lehetőségeink, én azt gondolom és mondják meg, ha ezzel nem értenek egyet. Élni kell ezzel a lehetőséggel. Bárhennyire is úgy tűnik, hogy ez egy ellenforradalom, mert vannak hagyományaink, amikhez ragaszkodnunk kell. Azt is hadd mondjam el, hogy minden egyes alkalommal, amikor összetűzésbe kerültem az atyával, mármint olyan értelemben, hogy nem értettünk egyet. Például azt mondta, hogy én bomlasztok és amit én csinálok az szekta. Ugyanis tavaly létrehoztunk egy imaközösséget 2 okból. Az egyik oka az volt, hogy szeretnénk a horvát imáinkat megőrizni és tudjuk azt, amit Jézus is mondott, ahol ketten-hárman összegyűlnek ott vagyok köztük én is. Rendszeresen imádkozunk, azért is jöttünk létre, ez a másik pillér volt, mert azt tapasztaltuk, hogy Kópházán nagyon magasra csaptak azok a hullámok, ami a nem együttműködés, az egymásra fújás, a személyeskedés és az ellentéteknek a szítása okoz, ezért imádkozunk a békéért, Kópházáért, Kópházán levő

békéért és az egymás között békére az együttműködésért és a papjainkért Antal atyáért is és Gábor atyáért is. Hiszünk abban, hogy egyszer ennek lesz pozitív hozadéka. Hinnünk kell benne. Annyit kértem, hogy havonta egyszer a mise után szeretnénk imádkozni a templomba. Ő azt mondta, hogy a mise előtt van ima. Mondtam, hogy rendben van, de nem érünk oda, misére talán odaérünk meg utána. Havonta egyszer ő úgyis elmegy mise után szeretnénk ott maradni. Ez egy többlet. Ez az én véleményem, hogy mise előtt is és mi se után is van ima. Ez szekta. Ő szerinte a templom nem koncertterem. Én hiszem azt és remélem, hogy meg fog változni a véleménye és fogunk még Kópházán templomban koncertezni, mert én azt gondolom, hogy az őseink építették ezt a templomot és ez a templom a miénk, az egyház, az a papság és a hívők közössége, tehát az egyház mi is vagyunk. Én nem tekintem azt az egyház tulajdonának, ugyanis az egyház ugyanúgy az állam által finanszírozott a mi adóinkból. Tehát tulajdonképpen a Kópháziaké. Mégis a horvátok onnan ki vannak tiltva, bizonyos értelemben. Vannak bűneink, amiért ezt kiérdemeltük. Elmozdítottuk az oltárt, mert nem fértünk el, amikor mi igen, a miséző asztalt az oltárt nem lehet elmozdítani. Amikor az utolsó adventi koncerten, tehát, hogy amikor ott 60 ember 60 gyerek ott van, próbáltuk, ragaszkodtam hozzá, hogy annak ott kell maradni, mert ennek lesz következménye. Próbáltuk jobbról, balról, előlről, hátulról, körbevenni, innen-onnan nem volt jó, nem hangzott, nem hallották egymást, muszáj volt arrébb tenni, hogy egységes legyen a kép. Ez az egyik főbűn. A másik főbűn az, hogy nem szóltunk, hogy melyik elosztóból vesszük az áramot a kis házba, ahol a borosztás történik. Mindig csak kérünk és nem járunk misére. Az más kérdés, hogy járunk, nem biztos, hogy mindig ide, de járunk, de az ő véleménye az, hogy mindenkinek ide kell járni misére és csak akkor lehet kérni, de akkor is csak azt, ami egyezik az ő elképzeléseivel. Nagyon kemény vonalas és nem enged, legalábbis eddig ez a tapasztalat. A másik dolog, ami nagyon remélem, hogy előbb-utóbb rendeződni fog és afelé fogunk tendálni az a kettő a nemzetiségi önkormányzat és a helyi önkormányzatnak az együttműködése. Merthogy én azt élem meg és itt nem a hivatali dolgozókra értem, hogy a polgármester úr kiszámíthatatlan. Van, amikor nagyon úgy tűnik, hogy szót tudunk érteni és együtt tudunk működni, tehát, hogy le fogunk ülni meg kell ezt beszélni. Amikor a pontosításról van szó, akkor pedig nem ülünk le és nincs ennek helye. Én remélem, hogy ez változni fog. Optimista szemléletű vagyok, és azt gondolom, hogy ahol van jóakarát, jó szándékot, előbb-utóbb az felszínre tud kerülni. Merthogy jó testvérként kéne együttműködnünk, merthogy mindannyian Kópházáért dolgozunk, és hogy a nagy önkormányzat nem csak a horvátokért vagy a nemcsak a magyarokért, hanem a horvátokért is. Tehát, hogy nekünk itt előbb-utóbb és remélem, hogy minél előbb és nem utóbb szót kell értenünk és leülnünk egy asztalhoz. Kezdeményeztük azt

is, hogy minden képviselővel ülünk le. Nem történt még meg. Például én személy szerint, és azt gondolom, hogy a képviselőtársaim se, nem értem, hogyha van egy kultúrotthoni szabályzat és azon van egy árjegyzék, tehát az alapkoncepcióval se értek egyet, de az most tegyük félre akkor miért nem tudjuk mi ezt kiszámítani? Mert amit kapunk az sosem egyezik azzal, amire mi számítunk tehát, hogy itt jön a méltányosság vagy a nem tudom, tehát vannak olyan faktorok, amivel nem tudunk számolni. Tehát hogy jó volna ezt is átbeszélni, hogy ez kiszámíthatóbb legyen, habár ez a rend és ezt el kell fogadnunk. Sok mindent szeretnénk, de ehhez kell a horvát nemzetiségi önkormányzatnak a horvátok támogatása. Kell az, hogy azt érezzük, hogy amiért dolgozunk, amilyen célokért működünk, vagy akár vitatkozunk, hogy azok a közösség érdekeit célozzák és, hogy ezzel a többiek is egyetértenek tehát, hogyha ahogy az elnök úr is mondta javaslat, kérdés, módosítás vagy akár olyan szándék van, hogy szeretne valaki részt venni a nemzetiségi önkormányzat munkájában, mint képviselő akár mint segítő, akár mint önkéntes a horvátságunk az életét, azt szívesen vesszük, mert hogy egyre többen vannak olyan emberek úgy látjuk, akik szimpatizánsok, akik felismerik annak az értékét, hogy a nemzetiséggel, ez a falu gazdagabb, ha eltűnik ez a nemzetiség ez a falu szegényebb lesz. Egyszerűbb lesz, sokkal egyszerűbb minden, de szegényebb lesz. Köszönöm.

Grubits Ferenc elnök: Köszönöm szépen. Tessék parancsolj.

Egresits István választópolgár: Az egyházzal kapcsolatosan Feri nem lehetséges, hogy annak idején belenyúltunk a méhkasba? Eladtuk a parókiát vagy elszereztük a parókiát? Nem onnan indult ez az egyház féle harag, meg az egyház féle probléma? Nem lehetséges? Csak kérdezem. Én nem voltam ott Győrben. Én nem voltam ott. Csak olyan furcsa, hogy onnan a Tóni atyát is elrakták, jött az új pap, azóta harag van Győr meg közöttünk azóta. Csak kérdezem.

Grubits Ferenc elnök: Igazából nem tudom, hogy van-e igazad. A tény az, hogy amikor a Gábor atya idekerült, minden a helyén volt, tehát ő beköltözhetett volna az új parókiára, nem költözött be. Egyébként említette, hogy ez egy rossz dolog volt, mert kitettük a falu szélére. Hát mondtam neki ott van a templom is, hát oda járnak a hívők. Akkor mi a probléma? Tehát ha akarunk problémát keresni a kákán is a csomót, akkor biztos, hogy megtaláljuk, de mondom ezek a dolgok szerintem már előtte voltak. Azt ugye talán többen is tudják, hogy a Gábor atyát püspök atya azért küldte Kópházára, hogy rendet csináljon. Mert itt állítólag nem volt rend. És ugye ennek a rendcsinálásnak nagyon sok negatív dolga van, tehát egy retorzió az nem működik nagyon jól, nagyon sok ember számára. Tehát én nem hiszem, hogy emiatt lenne ez az egész dolog. Van e még kérdés? Tessék. Parancsolj.

Grubits Károlyné választópolgár: Az én véleményem szerint, ha mindegyik atya, aki Kópházán papként dolgozhat, szolgál. Itt mindenki csak szolgál, és én azt gondolom, hogy a kisebbségi önkormányzat is szolgál. A nagy önkormányzat is szolgált itt mindenki, aki ilyen pozíciót vállal, az szolgál a népet, akik őket idetették és azt gondolom, hogy hiába püspök a püspök, Ő is szolgál, ő is szolgálja a népnek és ezt kellett tudomásul venni mindenkinek a Gábor atyának elsősorban. És talán ezek a problémák megszűnnének. A másik meg, hogy nem koncert terem. A templomban orgonával rendelkezik és az szól, minden misén elvileg. Meg a másik, hogy ugye van ez, amivel nagyon nem értek egyet és felháborít, hogy a kisebbségi önkormányzatnak és a nemzetiségnek bérleti díjat kell fizetnie a kultúrotthon használatáért. Hát az én véleményem szerint a kultúrotthon a faluért van, ha a nemzetiségért van, ha tönkre akarjuk tenni akkor így kell csinálni. Köszönöm szépen.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Kérdezhetlek Anikó?

Grubits Károlyné választópolgár: Igen.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Hogy milyen javaslatod van, amit mondtál, hogy szolgálat, hogy szerinted ezt hogyan?

Grubits Károlyné választópolgár: Ez egy szolgálat.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Egyetértek. Hogyan gondolod ezt az atyának, a püspöknek a tudomására hozni?

Grubits Károlyné választópolgár: Ezt az atyának kellene tudomásul venni. Az én véleményem szerint ezt az atyának azt gondolom ők elég intelligens emberek ahhoz, hogy tudomásul vegyék, hogy szolgálnak.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Tudniuk kellene. Igen.

Grubits Károlyné választópolgár: Én dolgoztam ebbe az önkormányzatnál. Én mindig szolgálatnak éltem meg és mindig az volt bennem, hogy az emberekért vagyok ott az ő pénzükből, mert az ő pénzükből kapom én a fizetésem azt, amit befizetnek adóba, amit az állam visszaszolgált a falunak.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Oké, de hogy ez praktikus oldalról hogyan nyilvánuljon meg? Írjunk egy petíciót, aláírással? Mit csináljunk?

Grubits Károlyné választópolgár: Én erre gondoltam, de erre több példa, amit a kormány csinál.

Payrits Marianna elnökhelyettes: A levél nem működik. A beszélgetés nem működik. A kérés nem működik.

Grubits Károlyné választópolgár: Én gondoltam olyanra a kormány is, amit tesz, hogy itt helyben talán meg lehetne oldani, hogy egy papaírt kiosztani és mindenki tegye meg a javaslatát bizonyos dolgokban, amik felmerülhetnek.

Sárközi Ágnes választópolgár: Én is hadd szóljak.

Köszönjük szépen. Csak egyet reagálok rá, aztán folytathatjuk, hogy ugye igazából mi, aki a közért dolgozunk, mi tényleg szolgálunk polgármester is, elnök is bármilyen funkcióban vagy te szolga vagy azért választottak meg, hogy szolgálj.

Grubits Károlyné választópolgár: Így van. Még az is, aki

Grubits Ferenc elnök: Viszont az egyházban más a helyzet. Ott még a pápai püspök atya nekem egyszer mondta, hogy vegye tudomásul, hogy az egyházban nincsen demokrácia, és innentől fogva ez a tézis megdőlt az van, amit ők akarnak. Hacsak fel nem lázad a nép. Egyszer majd valamiért, de ezt a lázadást még nem látom, meg, hogy milyen formában lehetne ezt csinálni. Hát ugye egyébként meg is látszik, mert ezt el is mondtam neki, mert ő kezdte el egyébként, hogy a Kópháziai Balfra járnak templomba, de hogy ez már előtte volt, mert oda küldték az embereket Balfra, mert Balfon kevés volt, de nem csak azért járnak Balfra templomba az emberek meg Sopronba, mert közelebb van. Nem, mert nem járnak a Gábor atyához. Ezt mondtam neki, hogy ebben maga is benne van. Nem? Hát na mindegy, ebbe most nem megyünk bele, de az egyház részéről az van, amit ők akarnak. Jó, ez így van. Ági, tessék.

Sárközi Ágnes választópolgár: Nekem csak egy olyan kicsit szomorú észrevételem van, de ahogy elnök úr beszámolójáról hallottam, nemzetiségi önkormányzat egyik szervezettel sincs jóban, ami nem kópházi. Egy kicsit talán el kéne gondolkodni, hogy mit kellene máshogy csinálni mindenkinek nyilván dehogya se a nagy önkormányzattal, ugye az iskolát is említette elnök úr, ezen mondjuk ezen meglepődtem, de ezek szerint az egyházzal sincs jóban a nemzetiségi önkormányzat. Lehet, hogy máshogy kéne a dolgokat kommunikálni. Tehát lehet, hogy ez a fajta megközelítés nem jó. Ahhoz ahogy le vannak kommunikálva a dolgok, vagy ahogy amilyenek a megközelítések tehát, hogy hogy valamit máshogy kellene csinálni. Én azt gondolom, mert az nem igaz, hogy mi kommunikálunk egymással nyilván, hogy senkivel nem lehet megtalálni a hangot.

Grubits Ferenc elnök: De nem én ezt nem így mondtam. Én kommunikálok a polgármester úrral és többször vagyok fönt van, amikor hetente kétszer-háromszor is. Veled is kommunikálok. Az, hogy néhány dologban nem értünk egyet azt én azt mondom, hogy nem természetes, de vannak ilyen dolgok sajnos, igen, vannak, de nem vagyok haraggal, nem vagyok haragba senkivel se.

Sárközi Ágnes választópolgár: Nem így jött le.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Azt szeretném válaszolni erre Ági, hogy minden egyes alkalommal amikor elakadtam a Gábor atyával való egyezkedésben vagy nemleges választ kaptam, vagy bírálatot kaptam tőle vagy elítélést, akkor én a munkámból adódóan is kell, hogy önrevíziót végezzek. Tehát hogy én elmentem és megkérdeztem nem egy papot, hogy ő szerinte mi az, amit mi másképp kellene, hogy csináljunk mi az, amit mi hibáztunk? Mi az, amit lehetőséget, tehát mit javasol?

Sárközi Ágnes választópolgár: Most én úgy nem arra akartam kihegyezni elsődlegesen.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Oké, csak hogy lehet, mert bennem is megfogalmazódott, hogy lehet, hogy nem jól kommunikálunk, lehet, hogy nem jól közelítünk lehet, hogy valamit másképp kéne, és egy pap csak tud valami mást is esetleg mondani, ami a pap társára vonatkozóan érvényes, vagy ami az egyházban vagy valami bármi protokoll, eljárás mód, bármi. Nem tudtak segíteni, ismerik az atyát nem tudtak segíteni.

Sárközi Ágnes választópolgár: Marianna. A szolgálatot mindenki máshogy értelmezi kifelé szolgál, mit szolgál Te kit szolgál például, ha azt mondod, hogy szolgálat? Én kit szolgál, amikor azt mondom, hogy szolgálat? Kit szolgál a gyerekeket, a szülőket, a fenntartót? Tehát, hogy ezek olyan érdekes kérdések, amik ez a szó, ez mindenkinek mást jelent. Nyilván egy pap elsősorban az Istent szolgálja. Ugye? És közvetít ugye a hívek felé és én mondjuk nem tartom helyesnek itt most ezt az egész történetet ilyen szinten egy közmeghallgatáson. Nem gondolom, hogy a közmeghallgatásnak ez a dolga, hogy ilyen szintű dolgokba belemenjünk és ilyen intimitásokat itt megosszunk.

Payrits Marianna elnökhelyettes: A Biblia az irányadó.

Sárközi Ágnes választópolgár: Nem, Marianna. Nem. Ezt hagyjuk.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Miért hagyjuk?

Sárközi Ágnes választópolgár: Azért, mert ennek megvan az itt tulajdonképpen a testület dolgáról vagy a tevékenységéről ez beszámoló.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Így van, de van egy olyan törvény, ami ősi és alap. Én azt gondolom, hogy az mindenkire, aki hívő.

Sárközi Ágnes választópolgár: Akkor bármiről tudnék beszélni bármilyen ülésen, mindig vannak törvények, amik vonatkoznak ránk.

Grubits Ferenc elnök: Természetesen. Igazából.

Sárközi Ágnes választópolgár: De azért vigyázni kell az emberi méltóságra arra, hogy hogyan beszélsz valakiről, hogy milyen dolgokat állítasz valakiről, akik itt ülnek, azok nem tudnak dolgokat. Lehet, hogy tévesen értékelik, de az a te olvasatod Marika az a te oldalad,

ezt értsd meg. Nagyon nehéz ítélni meg nagyon nehéz véleményt mondani amikor az egyik részét....

Payrits Marianna elnökhelyettes: Ez tényközlés Ági.

Grubits Mártonné képviselő: Nem volt ítékezés Ági.

Grubits Ferenc elnök: Jó azért próbáljuk tiszteletben tartani egymást, tehát hallgassuk meg egymást. Az Ági mindig így érvel, mikor valami olyan téma van, ami őneki nem tetszik, hogy akkor most hagyjuk abba.

Sárközi Ágnes választópolgár: Nem az, hogy nem tetszik.

Grubits Ferenc elnök: Nekünk...Bocsánat. Nekünk meg az a véleményünk, hogy beszéljük ki, ha itt vagyunk. Ha jók az információim és nem akarok pletykálni sem az iskolával, sem a nagy önkormányzattal, nem a rózsás a kapcsolata a Gábor atyának.

Sárközi Ágnes választópolgár: Én ezt nem mondanám így, én szerintem az önkormányzattal jó a kapcsolata.

Grubits Ferenc elnök: Jó akkor nem. Én azt mondtam, hogy olyanok az információim.

Sárközi Ágnes választópolgár: Feri, mi a jó kapcsolat?

Grubits Ferenc elnök: Tessék Karmela.

Payrits Karmela választópolgár: Azt akarom mondani, hogy ez azért lett elmondva, mert nem a templomban lesznek a koncertek idén. Úgyhogy szerintem is mindenkinek tudnia kell, miért nem ott vannak és amikor kimegy a meghívó, hogy a pajtába szeretettel várunk mindenkit koncertezni, nem jön föl az a kérdés, hogy miért már megint van, hanem tisztán fehéren-feketén meg van mondva, hogy ez miért van. És szerintem nem az atyát szerintem nem volt semmi rólam mondva. Sőt, itt a tények vannak, hogy nem lehetnek koncertek. Mi szeretnék koncertet mert ez már 20 éve történik ez az adventi koncert és így fog idén megvalósulni.

Grubits Ferenc elnök: Köszönöm szépe.

Egresitsné Taschner Mónika képviselő: Köszönöm, megkaptam a választ.

Grubits Ferenc elnök: Jó.

Korláth Martina horvát nyelven elmondta hozzászólását.

Payrits Károlyné választópolgár: Ágihoz szeretnék hozzá szólni. Ági te, mint képviselő-testületi tag vagy az egyházban, ezért javaslom, hogy az atyának tolmácsold esetleg ezeket a kéréseket. Szerintem már korábban is tehetél volna lépéseket ezekkel a tudtad a problémákat. Szerintem ismert volt előtted. Tehetél volna valami ajánlatot a Gábor atyának, hogy ez esetleg, tehát mindenkinek a kedvébe járjon és olyan horvát kultúra, illetve a horvát nyelv továbbra is a templomban tudjon érvényesülni. És amit mi szeretnénk azokban az atya ne,

tehát nem azt mondom, hogy mindenbe, de az atya ne mondjon ellen, amikor megszoktuk ezeket a koncerteket, a horvát miséket tehát te lennél itt az egyedüli a testületből, nem tudom, van-e még itt valaki, aki esetleg az atyával tudná valami lépést tenni előre. A következő én nagyon sok éven át dolgoztam, táncoltam, de olyan soha nem volt, hogy ahol felléptünk ott fizetni kellett a kultúrházban az, hogy mi bemutattuk az éves munkánkat és azért az együttesnek vagy valakinek fizetni kellett volna, hogy felléphesse, hogy megmutathattuk, hogy mit tudunk. Úgyhogy ez csak Kópházán fordul elő lehet, hogy a városokban máshogy működik, de faluhelyen én még ilyenről nem hallottam és ez egy elég nagy probléma és ez okot ad az ilyen meg nem értésre.

Grubits Ferenc elnök: Köszönöm szépen.

Feldmann Filip választópolgár: Én több dologban szeretnék szólni. Amit a Grubits Károlyné mondott legelőször meg a Marianna petíció a paphoz vagy a pap miatt a püspökhöz Benkovics és atyát is eltiltották. Ők elmentek egészen a pápáig és a Benkovics atya még a mai napig el van tiltva tudtommal tehát igazából elnök úr is, amit mondott, hogy mi csináltunk bármit ott ők, amit...

Payrits Marianna elnökhelyettes: Nem. Én azt gondolom, hogy van eszköz, csak az lázadás.

Feldmann Filip választópolgár: Hát jó, de ők is lázadtak és elmentek egész a püspökig és nem jutottak előre.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Ez más ügy Filip tehát hogyha 30 ember bemegy a templomba akkor rendőrséget hív vagy mi kivernek onnan minket? Ki az a 30 ember, aki azt mondja ez a templom Kópházáé a Kóháziaké?

Feldmann Filip választópolgár: Egyébként nem azt mondom, hogy teljesen nem értek egyet a dolgokkal, de csak azt látom, hogy ha most mi hiába lázadnánk, vagy hiába csinálnánk bármit, akkor azt mondja a püspök, oké, akkor elviszem a papot és akkor nézhetjük a templomot kívülről, mert ő azt mondja, legfeljebb, hogy bezárja. Tehát innentől kezdve, hogy az ő elnök úr mondta, egyházban nincs demokrácia. Ő azt mondja, hogy bezárja, akkor igazából mi nézhetjük a templomot kívülről ezt akarta először hozzá tenni az egészhez.

Sárközi Ágnes választópolgár: Mindent békés úton kellene elintézni.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Kellene, így van. Egyetérték.

Feldmann Filip választópolgár: Mindent meg kellene tudni beszélni.

Sárközi Ágnes választópolgár: Az erőszak mindig erőszakot szül, ezt értsétek meg.

Payrits Károlyné választópolgár: Milyen erőszak? Itt, nincs erőszak.

Payrits Károly választópolgár: Ki erőszakol?

Payrits Károlyné választópolgár: Itt, nincs erőszak.

Sárközi Ágnes választópolgár: Nem arról van szó, hanem....

Payrits Károlyné választópolgár: Itt kérések vannak és nem erőszak.

Feldmann Filip választópolgár: Had fejezem be gyorsan csak egy mondat és végeztem.

Grubits Ferenc elnök: Tessék parancsolni.

Feldmann Filip választópolgár: Ez a kultúros dolog ez már sokszor fölött a mai nap. Ez lehet, hogy nem jó így. De az se jó úgy, hogy elloptak a falutól a hackerek hatvanmillió forintot. Tehát ez se biztos, hogy minden faluban így van.

Payrits Károlyné választópolgár: Ki lopott?

Feldmann Filip választópolgár: Eltűnt 60 millió forintot a bankszámláról. Ez se biztos, hogy a szomszéd faluban a 3. vagy 4, vagy az 5. faluban így van. Ez nem normális dolog.

Payrits Károlyné választópolgár: Az a 60.000 forint éves szinten 3-4 alkalommal nem húzza ki a kultúrházat a csávéból.

Feldmann Filip választópolgár: Nem 60.000 forint Tercsi néni. Mindegy.

Payrits Károlyné választópolgár: Akkor 100.000 forint.

Feldmann Filip választópolgár: Jó, akkor 100.000 forint, de az sem normális, hogy elvitték azt a pénzt. Nincs az a pénz tehát, hogyha nincs a nincsből nem tud mit az ember adni. Maga könyvel tudja nagyon jól, hogyha nincs, egyszer maga mondta, pont maga mondta ezt a templomnál, hogy ha nincsből nem tud adni az ember.

Payrits Károlyné választópolgár: Ez teljesen igaz.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Filip ez azt jelenti, hogy ha az önkormányzat összeszedi magát, akkor revidiálja ezt a határozatát?

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Nem. Elnézést hadd szóljak. Elnök úr engedje meg, hogy hadd szóljak.

Grubits Ferenc elnök: Polgármester úr tessék.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Először is az egyház dolgát nem szeretném ilyen kitárgyalásokba vinnénk, ezt csak úgy a saját magam véleménye. Tehát ez, amit itt most az egyházzal kapcsolatban itt üznek, ez szerintem nem járható út ez csak ha megfogadják, amit mondok, fogadják el, hogy ez nem járható út. Itt már utaltak arra, hogy sőt amikor Horváth Pál atyát elhelyezték abból is tanulhatott volna, akik itt vannak olyan fiatalok, mint én, akkor azok tudják, hogy akkor is volt olyan rádiófelvételek voltak róla írások voltak, hogy akár a római pápáig is elmentek, nem lett nem történt semmi. Nem lehet. Tehát nem szeretném, ha az egyház dolgában ilyen messzire elmennénk. Ami pedig, hogy fellépésről kellett fizetni. Itt vannak mind a ketten éppen bejött a másik elnök úr is, amikor az országos önkormányzat ülésén fölvezetik azt a kérdést, hogy Kópházán kell, máshol is kell, máshol is

kell. Szeretném elmondani ott a válaszokból, mert ugye azok az ülések jegyzőkönyvei is nyilvánosak, és azoknak a jegyzőkönyveit is ugyanúgy, mint ahogy a mieinket közzé kell tenni, el lehet olvasni. Mindenki elolvashatja egyébként, hogy azokon az üléseken hogyan és miként vélekednek a helyi önkormányzatról. A másik, amit most itten, hogy milyen rendeletet hoztunk. Igen, azt a rendeletet hoztunk, hogy valahogy egyenesbe kell tenni és rendbe kell tenni ennek a művelődési háznak a sorsát is. Megvan ez a művelődési ház. Erre rengeteg pénzt kellene elkölteni, csak úgy mondom nézze meg mindenki be van ázva, fölázik az egész művelődési ház a tetőről is tető is beázik. Tehát ezek olyan dolgok, amik először is kezelni kell ez a művelődési ház ezzel a nagy teremmel szintén változtatásra szorul, hogy legalább legszakaszolható legyen olyan esetekre, amikor nem kell igénybe venni az egész nagytermet. Tehát amikor a rendeletet megalkottuk, egyszerűen az volt a cél, hogy megfelelő valamilyen szintű bevételhez jussunk. Aztán azt is szeretném elmondani, hogy ha bármilyen szervezet megkeresi az önkormányzatot és azt mondja, hogy az önkormányzattal közösen csinálók egy rendezvényt akkor a napnál is világosabb, hogy az önkormányzattal közösen tesznek rendezvényt, akkor az önkormányzat magától nem szedhet, vagy nem szedhet. Na most eljutunk ahhoz a kérdéshez, hogy ezek vannak leszabályozva az, hogy nem lehet, akik itt bent vannak, azok az utóbbi időben azt mondták, hogy igenis rugalmasan lehet kezelni a kulcskérdést. Na most azt, hogy amikor a rendcsinálás irányába indult el, ez az önkormányzat pont az volt a cél, hogy tudni akarja, mi, hol, miért, hogyan folyik a kulturban. Az meg úgy nem megy, hogy mindenkinél kulcs van. Tehát ez az egyik fajta megközelítése. A másik fajta, amit a Filip mondott, amikor először elkezdünk gazdálkodni, akkor valamivel meg kell nézni a bevételt. Ez a művelődési ház ilyen állapotában is mínusz 4,5 4 milliót termel. Ugye? Amikor az hangzik el egyébként elnök úrtól is és teljesen igaz az egész iskolai költségvetés az magyar állam finanszírozza és az előny és azt is előnyként kell megélni. Jól fogalmaztak, hogy ez pozitív diszkriminációban van Magyarországon a nemzetiségi kérdés ezért is van úgy megfinanszírozva. Aztán a következő valóban azt mondtuk, hogy nincs pénzünk idén mi sem ilyen civil szervezetnek nem nyújtunk forrást. De ezekre mind visszatérek én a 26-án lévő közmeghallgatáson is mihelyt és azt is mondtuk, a testületből vagyunk itt éppenséggel kapásból 4-en mihelyt a lehetőségünk olyan lenne biztos, hogy fogunk csinálni egy civil alapot és a civil alapra be lehet pályázni a miénkre. De minden más civil szervezetnek Magyarországon millió lehetőséggel sokkal több mint egy önkormányzatnak pályázati forrásból pénzhez jutni. Mi nem pályázhatunk olyan forrásokra, amire a civil szervezetek van egy-kettő, amiben mi is elindulhatunk, de egyébként az önkormányzat csak az állami normatíva alapján leosztott pénzekből tud gazdálkodni. És ha most mondok egy olyat akkor

lehet, hogy az igazgató is már ezt 1-2 megbeszéltük, hát, ha nem tudják, ha tudják az iskolának a költségvetése nagyobb, mint a nagy önkormányzatnak a költségvetése ugye, tehát amikor elindulunk egy folyamatra, akkor, ha kibeszéljük, akkor eljuthatunk oda is, aki itt volt a testületin vagy az önkormányzatnál dolgozott, akkor ezt látni fogja, hogy bizony nekünk van négy-ötszáz milliós költségvetésünk, de ugyanannyi van az iskolának magának. Tehát az nem rajtunk folyik keresztül az önkormányzaton keresztül. És amikor azt mondjuk, hogy ezt a művelési házat és racionalizálni akarjuk, ennek ez a célja ez a célja, hogy ha bárki itt akar valamit, ha nemzetiségi, akkor 50%-os, ha a nemzetiségi önkormányzat a nagy önkormányzattal közös rendezvényt tart, akkor ingyenes, ha egyébként pénzbevételi lehetőségre tesz szert bármilyen, akár a nemzetiségi önkormányzat akár a horvát egyesület is, ha abból ő belépő díjat szed ilyet nem igazán, mert ugye erre van kitalálva a becsületkasszás dolog, amiben nem foglalkozunk, de ha abból olyan rendezvényt rendez be, amire pénzt szed, akkor természetesen azokra is egész díjat kell fizetni. Hát ez a megközelítési mód ebben én nem látok semmi olyat, ami nem. Egyszerűen az a cél, hogy a művelődési ház rendesen működjön, és még egyszer mondom, nem azt mondom, hogy null szaldós legyen. Most is ennyivel több nem is fog, mert nagyon jól tudjuk, csak azt is tudom, hogy világos legyen, sose volt sose lesz és az elkövetkező időben sem lesz az állam egyszerűen lefinanszírozza ennek a hatalmas háznak a működtetését. Most jutottunk el oda csak úgy megint mondom, hogy szétválasztottuk a gyógyszerterát az egésztől, de nem akarok ebbe bele menni, mert mondom, mert 26.-án lesz a közmeghallgatás ott ugyanilyen napirendi pontokból beszámolunk arról, hogy mit tehetünk annak ellenére is, hogy volt itt amire a Filip is utalt egy hacker támadás. De itt millió probléma van. Ebben a házban van sok problémánk nem jutunk ki belőle és megint csak azt mondom az az idő elmúlt, hogy ez is világos legyen, én őszintén fogalmazok az az idő elmúlt, hogy meg tudjuk oldani, hogy majd valahonnan pályázati pénzeket lesznek. Annyira be van skatulyázva a lehetőség; és nem véletlenül nem sok pénz van sok mindenre, hogy nem lehet nagyot alkotni. Na most, ha azt mondjuk, hogy van tízmillió, ugye mondjuk egy járdára azt az arra lesz elég, hogy elindulunk, most csak mondom példát, de ez is közmeghallgatási példa lesz, hogy elindulunk a templomtól a térköves járdával egy szakaszig. Most egy újabb rész, egy újabb év megint megyünk tovább a Flórián szoborig. De ez ennyi. Tehát nem a kultúra, nem árulok el titkot nyerünk 50 milliót a tetőre és mire elég lesz szakemberek megvizsgálták, talán az egyik oldalra, közben beázni. Szóval amikor ezekről beszélünk és amikor a racionalizálások irányába megyünk, ennek ez a célja. Tehát ezért tudom azt mondani, hogy élni kell azzal a lehetőséggel, hogyha annyira keressük, hogy hogyan lehet közelíteni, akkor az a közelítés módja, hogy nézzük meg, hogy hogyan. Ami

pedig az együttműködési megállapodást illeti, együttműködési megállapodást egyszer már ha úgy tetszik, a nagy önkormányzat elfogadta, sőt módosította 32 órán növelte a rendelkezésre állási lehetőséget. Ezt a nemzetiségi önkormányzat nem fogadta el, és ezért van érvényben az, amit elnök úr polgármesterként kötött még az előző elnökkel. Az van érvényben, aszerint működünk, ha ezen előbbre fogunk lépni, biztos, hogy előre kell lépni, mert ahogy most elmondtam, ezeken lehet előre lépni. Na most aztán az, hogy ki miből gazdálkodik, azt meg szeretném elmondani azt is leginkább majd a közmeghallgatáson. Hát nekem van egy táblázatom nem mostantól hosszú idő, hogy mi pénz jött ide nemzetiségi címszó alatt. Százmilliókban lehet mondani, csak ugye, ha ezt nem beszéljük meg akkor azt mondjuk, hogy itt valakik nemzetiség ellenesek. Nem itt milliókról Kópházán jelen pillanatban, és nem tudom nem akarok rosszat, de 8 legalább olyan egyesület, civil szervezet van, akik különböző módon különböző forrásokhoz tud jutni. Pályázati forrásokból hát ez segíti leginkább a civil életnek a működtetési lehetőségét, és nem beszélek arról is, hogy más helyről is lehet még ugyanazokra a forrásokhoz jutni. És akkor csak itt akartam összehasonlítani azt, hogy nekünk ugyanolyan a költségvetésünk, mint az iskolának, tehát és ugyanúgy fenn kell tartani, és ugyanúgy megállítják az embert, hogy erre is adjon, arra is adjon az önkormányzat. Az önkormányzat csinálja ezt csinálja azt. Ha csak azt mondom, hogy egy példa az a 2 fa kivágása csak azért, mert itt az Istvánra néztem rá könyörögtem neki, hogy szerezzen vállalkozót, hogy az a 2 nagy fa a hídnál kikerüljön. Hát ne gondolják, hogy az csak százezer forint. Sokkal több tehát amikor nem panasznak, mert hát ugye pontosan azért van, hogy volt szolgálat tehát szolgálni kell, megpróbálok a semmiből valamilyen várat építeni és az elmúlt eredmények is azt fogják mondani, hogy a nehézségek ellenére is eljutottunk valahova. De visszatérve az egészhez. Én azt mondom, az egyházi vonalat mellőzzük az nagyon nehéz eset elnök úrnak Pápai Lajos is mondott egy mondatot, azt nekem is elmondta, ő is emlékszik rá. Én is emlékszem rá, ezért tudom azt mondani, amikor ő neki azt mondta nekem is azt mondta, ha ez így megy én tegező viszonyban voltam vele, azt mondta Matyikám Kópházáról látni a soproni templomtornyokat. Tehát ez nehéz eset és ezért mondom azt, hogy ezt nem is tudom, hogyan kellene megközelíteni, de ezt ilyen nagy fórumon meg ilyen lázadás címszóval azt meg egyenesen és azért csak mondom ezt el, mert ugye ez egy a közmeghallgatás az jegyzőkönyves, tehát itt a jegyzőkönyvben ez szerepelni fog mind ahogy az országos nemzetiségű önkormányzat jegyzőkönyvei is nyilvánosak. Ez most ezért mondom azt, hogy a megfogalmazásukkal óvatosan, mert ez jegyzőkönyvbe kerül ez szó szerint kiderül és az hát persze abból is ki fog derülni, abból is le kell valakiknek vonni a konzekvenciát, de van egy határ, ami tovább, ami fölé én azt mondom, egyházi vonatkozásában ne meneteljünk. Ennyit

tudtam mondani, aztán ha már itt vagyunk még egyszer azt tudom mondani, hogy 26-án mindenkit várunk már tisztelettel a közmeghallgatásra, és akkor még ugyanúgy ki tudjuk beszélni a dolgokat, de a közmeghallgatás mai témája arról szólt, hogy a nemzetiség beszámol az előző évi munkájáról ennek az a dolga és erre a munkáról ehhez a munkához kapcsolatban tesztel fel kérdéseket. Természetesen ki lehet terjeszteni egy kicsit másra is, de van egy.

Grubits Ferenc elnök: Köszönjük szépen. Móninak adom meg a szót utána Payrits Károlynénak.

Egresitsné Taschner Mónika képviselő: Én szeretnék kérdezni. Az együttműködési megállapodásra visszatérve a 12 óra helyett a 36 óra azt nem az önkormányzat írta be, hanem törvény. Tehát ezt a törvény most változott, tehát nem most, hanem 2 éve változott a törvény tehát az azért került be, mert azt a törvény így írja elő az együttműködési megállapodást, akkor van értelme megkötni, hogyha nem a törvényben szereplő dolgok, hanem azon kívüli dolgok vannak benne. A jelenlegi együttműködési megállapodásban csak és kizárólag a törvény által írt feladatok vannak. Hogyha például az önkormányzat a közös programszervezést akkor az együttműködési megállapodásban tudná rögzíteni, hogy mik azok a feladatok, amiket az önkormányzat vállal és mik azok a feladatok, amiket a másik fele vállal. Tehát az együttműködési megállapodásnak akkor van értelme, ha nem a törvény, hanem a közös össz dolgok vannak benne, ami más, mint amit a törvény enged, de nem írja le egyértelműen, hanem választható. Tehát ezért kellene az együttműködési megállapodást megkötni, és szerintem nem jó, hogyha akkor felesleges egy együttműködési megállapodás, ha csak a törvényben leírt dolgok vannak benne, mert azokat így is úgy is meg kell tartani, vagy be kell tartani.

Payrits Károlyné választópolgár: Én a mai naptól annyit szeretnék annyi gondolat, hogy lázadásról beszélt polgármester úr én...

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Nem én beszéltem lázadásról.

Payrits Károlyné választópolgár: Nem úgy értem.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Csak azt mondtam ne legyen lázadás.

Payrits Károlyné választópolgár: Jó mindegy. Akkor szóba jött ez a szó. Én úgy gondolom, hogy itt most tisztára el lett mondva, hogy milyen helyzetben van Kópházán a horvát kisebbség egyházi téren is és az önkormányzattal való kapcsolat, tehát itt csak el lett mondva és esetleg a többieknek is tudomására jut, hogy mi a helyzet. Tehát a Marianna, ahogy előadta az egyházzal való ez nem, tehát ez csak annyi, hogy mit szeretnénk és mindig falakba ütközünk. Tehát itt olyan megoldás kellen ajánlatot tenni a polgármester úrnak, hogy hogyan lehet puhítani, mert azért.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Nem lehet. Ez a válasz. Nem lehet.

Payrits Károlyné választópolgár: Nem lehet, hát szóval mert itt csak mind tényeket vázoltunk fel és semmi olyan dolog, ami felháborítást válthatna ki. Énnekem ez a véleményem.

Grubits Ferenc elnök: Géza?

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Az Ágira annyit szeretnék reagálni, hogy ez igen, ez egy komoly kérdés köztünk, hogy mit követtünk el az előző életünkben vagy valamikor, hogy tényleg az önkormányzati szinten meg egyházi szinten is tulajdonképpen a mostanában vagyunk kezelve. Nem tudom, fogalmam sincs. Erre majd talán egyszer az idő vagy valami választ fog adni rá. Polgármester úrra reagálva felháborító, ahogyan a polgármester úr, és ugye itt pontosan tudjuk, hogy itt a polgármester úr a főnök, hogy a polgármester úr áll hozzám. Tehát itt nem a bérleti díjról van szó, mert lehet bérleti díj. Legyen. Az más kérdés, hogy hol, hol annyi. Ennyi. Oké. De az, hogyha mondjuk ugye itt próbák vannak. A próbát, amikor fellépés közeledik, akkor sűrűsödnek többször van próba. Hosszabban van próba. Ezt mindig az adott szituáció adja elő. Lehet, hogy abban a pillanatban nem is lehet tudni, hogy az a fixált időpont, ami le van fixálva próbákra az éppen elegendő lesz-e a következő fellépésre, és az, hogy nem elég a kultúrotthon vezetőinek jelezni, hogy tőle kérni, hogy egy órával hadd maradjunk tovább, vagy egy plusz próbát hadd tegyünk be, ha nincs más rendezvény a kulturban. Ezért külön kérvényt kell írni, 3 napot várni, hogy megkapjuk-e rá a választ. Tehát ez nem, ez nem működik. Ez életképtelen. Amit a Martina mondott azt, hogy a népviseleti ruhákhoz is csak a próba alatt tudnak ők hozzájutni. Egyébként nem lehet, nem tudunk hozzájutni a saját népviseleti ruháinkhoz. Az önkormányzat kis apró kis szemétségekkel elnézést a kifejezésért, ott tesz keresztben nekünk hol tud. Lásd 50 éves tamburán az ajtó ott hátul. Tehát ez egyszerűen felháborító. A polgármester Ön ne haragudjon, de Ön most nem parlamenti képviselő, hanem polgármester. A polgármesternek az a dolga, hogy szolgáljon minket is. És az egész falut abban mi is benne vagyunk és nem egy úr egy kegyúr, akihez nekünk oda kell mennünk és hajlongani, hogy járuljon hozzá valamihez. Tehát én ezt a közösségem nevében visszautasítom. Visszautasítom ezt a fajta hozzáállást, azt, amit az önkormányzat a képviselő-testülettel együtt feltételezhetően a képviselő-testület is tud ezekről ott tesz keresztbe, ahol tud. Minden szépen aprólékosan föl van jegyezve. Minden kis apró szemétség, amit elkövetnek és itt arról van szó, itt nem rend csinálásról van szó polgármester úr. Egyáltalán nem rendcsinálásról van szó. Arról van szó, hogy hogyan lehet keresztbe tenni a horvátoknak, itt erről van szó. Valami oknál fogva Ön zsigeri gyűlöletet érez és ez a '90-es évekre visszamenőleg bizonyítható, mert megvannak a hírlevelek bizonyítható a '90-es évekre

viSSZamenőleg valamiért zsigeri gyűlöletet érint a horvátok iránt. Ez egyszerűen felháborító és én, aki 10 éves korom óta ezért a közösségért dolgozok, mint tamburás, utána, mint tambura oktató társadalmi munkába, úgy, hogy dolgozom, úgyhogy utána idejöttem próbát tartottam. Minden hétvégén fellépéseket, mindig állandóan készen voltam ezért a faluért tenni. Mindig. Ön pedig polgármester úr fizetésért dolgozott mindig ezért a faluért. Most is főlemlegette, hogy hány 100 millió forint, igen, hála Istennek és ezért köszönet jár Önnek, de Önnek ez a munkaköri kötelessége volt, mert Ön a mi parlamenti képviselőnk volt és higgye el én is Önre szavaztam, mert biztos voltam benne, hogy jobb Kópházának, hogy egy saját képviselője van egy saját falusi képviselője.

Payrits Károly választópolgár: Mind. Mondjál mindet. Mind rá szavaztunk

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Igen, tehát és Ön ezzel visszaél most, mint polgármester. '18-ban amikor abbahagyta a parlamenti képviselőséget, onnantól kezdve pedig csak keresztbe tett. Már régen állni kéne a nagy templom mellett annak a zarándokháznak, ahová mondjuk a zarándokok el tudnak menni wc-re. Az utóbbi években pontosan le tudom vezetni, hogy 2,5 millió forintot kaptunk a Bethlen Gábor alaptól, ez 600.000 forintra csökkent az idei évvel. Valahogyan, nem tudjuk, valami oknál fogva ez is nem tudom, hogyan következhetett be úgy, hogy van egy Fideszes volt parlamenti képviselőnk. Tehát egyszerűen nagyon mélységesen el vagyok keseredve, hogy Kópházán és igazából valószínűleg mi vagyunk a hibásak. Tehát mi, akik társadalmi munkában végezzük a dolgunkat reggel 5-kor kelek kimegyek dolgozni fél 6-kor hazaérek gyorsan iderohanok, vagy próbára vagy pályázatot írok, vagy mit tudom én és még én vagyok a hibás, hogy nem mentünk hajbókolni azoknak az embereknek, akik milliós fizetésért végzik a dolgukat és kellene, hogy a mi érdekeinket képviseljék. Tehát ez egyszerűen felháborító. Mélységesen fel vagyok háborodva.

Grubits Ferenc elnök: Köszönöm. Megadom a szót.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Hát én nem akarok vitába keveredni itt az ifjú Völgyi Gézával. De szeretném elmondani, hogy még egyszer, hogy világos legyen. Itt mindenki azt mondja, hogy mindenki rám szavazott. A szavazófülke magányában mindenki oda szavaz, ahova akar. Tehát ezt ne feszegezzük, hogy ki kire szavazott. Egyrészt a parlamenti választáskor se feszegezzük ezt a kérdést, meg a helyi mostani önkormányzati választásokkor sem.

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Én a parlament választáson szavaztam.

Payrits Károly választópolgár: A parlamenti választásokról van szó.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: A parlamenti választás akkor azt elmondjuk, hogy az hogyan néz ki. Nem akarok ebbe belemenni. Kópházán, ha azt mondjuk, hogy

ennyien szavaztak, hát vissza lehet nézni. Nem 100%-kal szavaztak akkor sem rám, ugyanannyian szavaztak a Kránitzra. Nem akarok sorolni a Csákra nem ugyanannyian.

Payrits Károlyné választópolgár: Nem róluk van szó, a horvátokról.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: De még egyszer csak hagy jussunk el oda, tehát egyszerűen, ha itt körbenézek és akkor nem akarunk tehát még egyszer nem akartam ezt ide hozni. De közmeghallgatáson kihozom azt a plakátot, hogy az elmúlt időszakban amióta én bármit is nem tettem a faluért.

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Én soha nem mondtam, ilyet.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: De, de, de.

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Kötelessége volt

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: De. Én nem akarok most ifjú Völgyi Gézával vitába keveredni, én csak azt akarom neki bebizonyítani, hogy mi forrás jutott egyáltalán csak, mint nemzetiségi önkormányzatnak. Jutott az ETNO KUME-től kezdve mindenkinek. 10 milliókban 100 milliókban és nem kellett, és ezért köszönetet se vártam, de azt, hogy amikor ifjú Völgyi Géza azt mondja, hogy tamburát tanított, igen tanított pénzért, pénzért is, amikor az iskolában tanított. Ezt is ugye be kell vallani, és utána, amikor azt mondja, hogy mindent fel van jegyezve, hát jegyezzen fel mindent. Én is csak azt tudom feljegyezni, ami megjelenik a médiában az emberrel szembesítenek. Most ezt elhangzott. Azt tudom mondani, hogy a falu jelen pillanatban is 60-40%-ban engem szavazott meg. És én is azt mondom, hogy szolgálom a falut félreértés ne essék és semmilyen dologban nem tettem keresztbe. Akkor nézzük meg ezt az 50 éves tamburat dolgot. Kedves ifjú Völgyi Géza azt szeretnénk volna, ha egyszer te vagy a fővállalkozó, vagy Ön a fővállalkozó ezt a rendezvényt megszervezi. Akkor azt tokkal vonóval megszervezi. Ugye?

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Meg is lett.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Ne, ne. Utána elkezdett mindenfélével revolverezni, hogy mit gátoltunk, mit nem gátoltunk meg hogyan. Semmibe se gátoltunk meg minden szabad keze megvolt, hogy megtegye egy dologban volt nézeteltérés köztünk, szeretném elmondani és mint hatóság között, hogyha főzni akar itt, akkor ahhoz a NÉBIH engedélyt szerezzen be. Ez volt az elvárás az önkormányzattól, mint hatóságtól, hogyha itt főzés történik, aki főz, annak engedéllyel kell rendelkezni. Ugye?

ifj. Völgyi Géza választópolgár: 1000 fő fölött kell engedély.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Nem 1000 fő fölött nem ez volt a kérdés, hogy Ön ezt tokkal-vonóval rendezze le. Sőt azt is mondtuk, hogyha és ugye már ez is kiment a faluba, hogy mi mindent mit tiltottunk meg nem. Nem tiltottunk meg semmit. Az volt a

lényeg, hogy ha átmegy a Flax-ba és a Flax megfőz, mint ami utóbb van, utóbb lett akkor a Flax-nak van mindenféle engedélye, hogy ezt meg ne bonyolítsa. Ennyi. Ennyi volt csak az egész, de ebből csináltak egy akkor nagy honosítást, hogy mi mindent tiltottunk meg. Semmi se tiltottunk meg. Aztán jön a következő. Hogy akkor azt mondja, hogy a kérvényben 300 nem tudom hány 100 az összes szék kell, ami kell. Hát ennyi székünk van jelentem ennyi, nem több nem kevesebb ennyi, ami itt van. Akkor miért kell egyből azt mondani, hogy 300-at tehát nem tudok 300-at adni, akkor nem tudok 300-at adni. Ugye? Ez is érthető, de ebből lett egy ilyen gyönyörű szép levél, amit Önök megfogalmaztak saját maguknak ünneprontásként, de hát teljesen mindegy. Aztán még szintén ifjú Völgyi Géza, ha szabad kérdezni, én keresztbe teszek, nem teszek én keresztbe, én ide is jöttem. Meghívott engem? Vagy bárkit a testületből. Mi a válsz? Van plakát. Köszönöm szépen.

ifj. Völgyi Géza választópolgár: E-mailben minek kiment.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Köszönöm szépen. Köszönöm. Tehát ennyi. Most is, amikor lett ez a rendezvény az Anita nekem hozott meghívót, mondtam itt is vagyok itt is leszek meg itt is voltunk. Könyörgöm, hát azért egyezzünk meg abban, hogy ha van egy feltételrendszer, akkor vagy be tudja löni a paramétert, hogyha egyszer az önkormányzat a rendeletének megfelelően próbál eljárni és azt be tudjuk-e tartani, vagy nem tudjuk. Ez kettőn áll a vásár.

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Tehát az a gond az önkormányzatnál, hogy nem írásban pecséttel kapta? Ilyenekre nincs kapacitásunk polgármester úr. Mi társadalmi munkában dolgozunk. Tudja? Ön fizetésért dolgozik, meg az alkalmazottak is a hivatalban.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Én fizetésért dolgozok, csak tudjad elnök úr, a horvát egyesület elnök ura a civil szervezetek azért vannak, és azért civil szervezetek, hogy önmaguk szervezkednek, volt idő, amikor a civil szervezeteknek egy forintot sem adtak. Ugye? Arra is emlékszünk, mert attól voltunk civilek, hogy magunk ön szervezés útján működünk. Aztán jött egy olyan lehetőség az államnak lettek lehetőségei, amikor jobb lett, hogy igenis lehet pályázni, lehet forrásokat szerezni, csak eljutottunk abba időszakba is, hogyha nincs forrás, akkor már nem is csinálunk semmit. Ugye? Vagy ha csinálunk, ha nincs forrás, azt akkor úgy eljön a következő kérdés. És már most mondom 26-án visszatérünk rá, de ha nincs forrás, akkor nincs semmi, akkor azt mondja elnök úr, ugye az előbb is, hogy összehasonlít egy pályázati forrást a Bethlentől, mennyit kapott hát azt az írást itt bemutatom, hogy mennyi mindent kaptak. Ugye? Ez az egyik része. A másik része, ami szintén a horvát újságban is megjelenik, hogy mennyi források jutottak mondjuk Horvátországból. Hát könyörgöm, hát még egyszer mondom, nincs annyi pénze az önkormányzatnak, ha csak most

azt mondom el, hogy az Ön által vezetett horvát egyesület csak 12.000 eurót Horvátországtól kapott, és ha összeadjuk, ugye, amit nemcsak a Bethlentől kapott, hanem egyéb címszó alatt is kapok más pályázati forrásokból. Az se annyi, csak alapból a működési célra, mennyit kap 1 milliót. Csak alapból, minden civil szervezet kap a megyében.

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Kitől? Nem. Nem. Ezt rosszul tudja.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Egy fillért sem. A nemzetiségi önkormányzat kap, nem a civil szervezet.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Minden civil szervezet kap. Elhozom a kimutatást.

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Hozza el szeretném látni azt a kimutatást, amiben az szerepel, hogy a Kópházi Horvát Egyesület 1 millió forintot kapott Magyarországtól bármikor.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Hozom.

ifj. Völgyi Géza választópolgár: 600.000 forint, a KZK kapott 800.000 forintot.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Hát az 800.000 kapott. Na most akkor?

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Ugyan arra a horvát nyelv és kultúra fenntartásáért.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Hát nem haragudjon, eljutottunk ahhoz a pillanathoz is, amihez nem akartam eljutni. Azok nem Kópháziak?

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Én nem is állítottam, hogy ez jó vagy rossz. Én mondtam, hogy 600 kaptunk ők 800-at, az iskola 1,1 milliót kapott.

Sárközi Ágnes választópolgár: Hangszerre.

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Hangszerre, igen.

Sárközi Ágnes választópolgár: Jó, hát az most más.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Tévedésben vagyunk lehet itt hangulatot kelteni. Csak halkán mondom.

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Én nem keltek hangulatot, én a tényeket közöltem.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: De a hangulatot kelt, azt tudom mondani azt tudom mondani. Nem csak most kelt hangulatot ifjú Völgyi Géza, de máskor is. Szeretném elmondani, máskor is. Egy kicsit amikor itt elhangzott, hogy vizsgáljuk meg, hogy milyen irányba lehet menni az együttműködési megállapodás abban igaza van, előbb meg kell kötni az együttműködési megállapodást, utána megnézni, hogy miben tudunk együttműködni, annak alapján lehet kimunkálni azt, hogy mit tudunk miben és nem azt, hogy mit tudunk, mi bevállalni vagy mit nem, hogy mit tudunk mi tenni. Nekünk van egy alap költségvetésünk mi abból tudunk gazdálkodni. Arra mondtam azt, hogy most jövőre valószínű csinálunk egy

olyat, hogy civil alapot hozzunk létre, amire ugyanúgy, mint máshol innen is be lehet pályázni, csak azt halkán mondani, hogy nem egy nagy összeg lesz. Valamilyen összeg lesz, amit a költségvetésünk rendelkezésre áll, de azért az nem azt jelenti, hogy most akkor az egyik kap a másik nem kap, miért nem kap. Mert mondom akkor millió lehetőség van pályázni. Akkor nem akarom beidézni a mögötted lévő Payrits Ferencet amikor múltkor az első egyeztetésen voltak, akkor azt mondta még az a szerencse, hogy különböző forrásokból lehet hozzájutni pénzhez. Még egyszer az önkormányzat nem tud ilyenekhez hozzájutni. Tehát ennyi, csak mondom, azt kellene megkeresni, hogy együtt és hogyan lehet úgy működtetni valamit, hogy nézzük meg, de az úgy nem működik, hogy most, mert én nem egészen úgy szeretném. Csak azt tudom mondani semmiben nem gátoltunk meg az 50 éves jubileumot. Semmivel. Semmilyen olyan gondolat nem volt, nem is merült fel, hogy bármivel gátoljuk. Semmi. Egyáltalán az, hogy amikor leírja a levélbe, hogy háromszáz székkal meg minden széket hozzunk össze, és akkor.

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Én a levélben nem ezt írtam le elnézést. Azt írtam, hogy háromszáz ember lesz, ezért minden székre szükségünk van.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Pontosan minden székre. Hát ez volt bent a levélben pontosításuk az meg még egyszer mondom kár volt ide hozni.

Payrits Károlyné választópolgár: Az nem ugyan az.

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Az nem ugyan az.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Nem ugyan az? Ennyi szék van, hát Payrits Károlyné. A nincsből.

Grubits Ferencné választópolgár: Nem a szék számot kérte, hanem az összes széket kérte.

Payrits Károlyné választópolgár: Persze.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Hát az összes szék ennyi.

Grubits Ferencné választópolgár: De az nem ugyan az, hogy 300 ember lesz és az összes széket kérem vagy 300 széket kérek.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Látjuk lehet lovagolni.

Grubits Ferencné választópolgár: Hát lehet. Nem ugyan az polgármester úr.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Még egyszer könyörgöm, lehet válaszolnom, hogy ha tudja, mert ő volt az alpolgármester is tudja mindenki, hogy itt 150 szék van. Akkor a 150 székre nem lehet 300 embert leültetni. Ez is érthető?

Grubits Ferencné választópolgár: Az emberek elállldogálnak.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Ha ez nem érthető kár ezen vitatkozni.

Grubits Ferencné választópolgár: Az emberek elálldogálnak teltházás rendezvények vannak és az emberek zúgolódás nélkül állnak.

ifj. Völgyi Géza választópolgár: A konferencia teremben is vannak székek.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Én meghallgattam most mindenkit. Az a válaszsom, hogy 26-án ugyanúgy legyenek itt, és akkor beszéljük tovább a kérdést, és akkor az ifjú Völgyi Gézának meg ha kell a hivatalomba fönt van egy hatalmas lista, kimutatás, hogy mikor mennyi, hány forintot kapott itt Kópházán milyen címszó alatt részletesen. Rendelkezésedre áll részletesen. Azt még egyszer szeretném visszautasítani. Visszautasítom itt a minden horvát jelenlévő előtt, hogy én nemzetiség ellenes voltam és vagyok. Visszautasítom egyszer kétszer másodszor is. Szeretném elmondani ifjú Völgyi Gézának én a horvát köztársaság érdemrendjével rendelkezem, és nem ők kérték meg, hogy felterjesszem, vagy ne terjesszem fel. Tehát olyasmit talán nem adnak senkinek, ha valamit nem tett, ezért a dologért. Ennyit szerettem volna elmondani. És még valamit szeretnék mondani tisztelt ifjú Völgyi Géza. Én ennek a falunak a díszpolgára vagyok. Talán azt is valami miatt kaptam. És azt is az elmúlt időszak miatt kaptam.

ifj. Völgyi Géza választópolgár: Azért kapta, mert munkaköri kötelessége volt.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Nem. Tisztelt ifjú Völgyi Géza én '90-ben is ennek az önkormányzatnak képviselője voltam. Tudja? Ennyi és az, hogy egyáltalán Győr-Moson-Sopron Megyébe elindult a nemzetiségi napoknak meg ilyenek azt is akkor is nekem velem, mint alelnöknek elnöktársaimmal megtudtuk valósítani. De hogy én semmit nem tettem meg, hogy ellen vagyok és visszautasítom kategorikusan. És erre legalább most ez jó volt, hogy ezt ki tudtam mondani és ki is fogom mondani ezek után többször. Csak azért ifjú Völgyi Géza, hogy nem legalább akkor hasonlítsa össze azt, hogy akit Ön támad az mit tett ezért a faluért és akkor jöhet ezzel a szöveggel, hogy pénzért vagy nem pénzért az Önnek ugyanúgy lehetősége lett volna elindulni a választáson. Mindig most is az önkormányzati választáson joga lett volna elindulni, megmérettetni magát, hogy ez a nagy heves gondolatmenetet a falu lakosságától hány szavazattal bír és akkor össze tudta volna hasonlítani a mostanival. Köszönöm szépen.

Grubits Ferenc elnök: Polgármester úr bele megyünk politikai dolgokba csak azért.

Firtl Mátyás polgármester, választópolgár: Ez nem politika. Ez személyes kérdés.

Grubits Ferenc elnök: Oké. Martina még röviden.

Korláth Martina horvát nyelven elmondta hozzászólását.

Payrits Marianna elnökhelyettes horvát nyelven válaszolt Korláth Martinának.

Sárközi Ágnes választópolgár: Két mondatot az egyik az, hogy én olvastam valahol, hogy mi a jó a házasság titka? Az, hogy mi a házasságban fontosabb neked, hogy igazad legyen vagy maga a kapcsolat.

Payrits Marianna elnökhelyettes: Így van.

Sárközi Ágnes választópolgár: És itt vegyük úgy, hogy felnőttek vagyunk, tehát itt minden szereplőnek egy kicsit azon kell dolgozni, hogy közeledjenek egymáshoz az álláspontok, mert ebbe a légkörbe ezek a fiatalok, akik még vannak ezek megfulladnak. Tehát itt egy kicsit konszenzusra kell jutni minden szereplőnek. Mert vannak itt jó szándékok.

Grubits Ferenc elnök: Nem is azt mondtuk, hogy összeveszünk, hanem dolgozunk azon, hogy jobb legyen.

Sárközi Ágnes választópolgár: Te is egy kicsit kommunikálj jobban.

Grubits Ferenc elnök: Jó. Második mondat?

Sárközi Ágnes választópolgár: Ez lett volna. Vége.

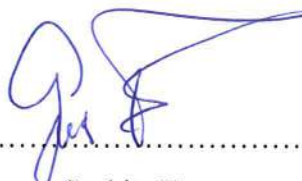
Grubits Ferenc elnök: Köszönöm szépen. Grubits Károlyné.

Grubits Károlyné választópolgár: Én azt gondolnám, hogyha az évvégén mondjuk október végét a faluban működő összes szervezetnek a vezetője

Grubits Ferenc elnök: Jövőre?

Grubits Károlyné választópolgár: Így van. Jövőre október végén békében meg kellene beszélni, mert mindenkinek kell engedni is és mindenkinek lehetnek igényei is. De ha megbeszélnék és mindenki eljönne arra és azok beszélnék meg akik felelősek a falu életéért. Ennyi és békét kívánok mindenkinek.

Grubits Ferenc elnök: Jó, ez egy jó záró gondolat. Köszönöm szépen. Egy reflexióm azért van polgármester úr. Tehát azt mondtad, hogy mindenki fizet bérleti díjat. Igen, ugye ez a pécsi kérdésem volt az országos Horváth önkormányzatnál igen a pécsi nemzetiségi önkormányzatnak az önkormányzat kiüzeti ezt a bérleti díjat, tehát önekik nem kerül pénzükhöz, tehát féligazságok vannak azért a levegőben, de igazából ez van, mert én kérdeztem tőlük pontosan. Köszönöm szépen mindenkinek a részvételt. Grubits Károlyné záró gondolatával megyünk a békesség irányába, dolgozunk tovább a horvátságért.

Grubits Ferenc
elnök

Grubits Mártonné
képviselő